

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/151/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717206519
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8717206519.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu N. F., nar.XX.XX.XXXX, V. XXX/XX, P., štátne občianstvo Slovenská republika, práv. zast. JUDr. Milan Sivý, advokát, Nám. sv. Egídia 3006/116, Poprad, proti žalovanej F. Z., nar.XX.XX.XXXX, C. XXX/X, H. X., štátne občianstvo Slovenská republika, práv. zast. JUDr. Eva Kukuricášová, advokátka, Tranovského 1, Liptovský Mikuláš, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 5.175,50 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 12C/29/2017-157 zo dňa 03.07.2018 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku IV. o trovách konania.

P r i z n á v a žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalobcovi s tým, že o výške nároku rozhodne súd 1.inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 737,53 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 06.09.2017 do zaplataenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. II. V prevyšujúcej časti žalobcu zamietol. III. Návrh žalovanej na prerušenie konania zamietol. IV. Vyslovil, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 72 % s tým, že o výške nároku rozhodne súd I. inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie právne ust. § 3, § 100, § 101, § 107, § 123, § 124, § 126, § 135c, § 451 ods.1, 2, § 456, § 458 ods.1 a § 489 Občianskeho zákonníka, článkom 20 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa ust. § 166 Exekučného poriadku.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že mal za preukázané, že žaloba je čiastočne dôvodná. V konaní nie je sporným, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX k.ú. P. a pri nadobudnutí vlastníctva mal vedomosť o tom, že pozemok je čiastočne zastavaný rodinným domom a hospodárskou budovou vo vlastníctve žalovanej. Každý vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním. Súd prvej inštancie nespochybnil vlastnícke právo žalobcu ani možné nároky vyplývajúce zo skutočnosti, že predmet svojho vlastníctva nemôže užívať. Žalovaná ku dňu podania žaloby 05.06. 2017 bola výlučnou vlastníčkou rodinného domu a hospodárskej budovy za rodinným domom. Rodinný dom bez pozemku bol vedený na LV č. XXX k.ú. P., ako je to zrejmé z uznesenia súdu o schválení nadobudnutia vlastníckeho práva zo dňa 25.04. 2012. Ako vlastníčka bola oprávnená v medziach zákona predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním. Dom umožnila bezodplatne užívať svojej sestre

s rodinou. Žalovaná mala vedomosť o tom, pri nadobudnutí spoluvlastníckeho práva k nehnuteľnosti zostane nevysporiadaná otázka vlastníctva pozemku, ktorý sa stal predmetom dražby.

4. Nárok súd za daného stavu posúdil ako nárok z bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v užívaní veci žalovanou patriacej žalobcovi bez právneho dôvodu. Výška bezdôvodného obohatenia bola vyčíslená znalcom ako všeobecná hodnota nájmu vo výške 2,144/m²/rok. Výšku bezdôvodného obohatenia súd ustálil z výmery parcely parcelného čísla 77, evidovanej na katastrálnej mape, ktorá má zodpovedať zastavaným plochám a nádvoriám prináležiacim k rodinnému domu. Jedná sa o jediný hodnoverný dôkaz preukazujúci faktický stav. Výmere 172 m² zodpovedá výška bezdôvodného obohatenia z titulu ušlého nájmu za obdobie dvoch rokov $172 \times 2.144 \times 2 = 737,53,-$ Eur. V prevyšujúcej časti súd žalobe nevyhovet.

5. Pri stanovení výšky bezdôvodného obohatenia sa súd nestotožnil s tvrdením žalobcu, že mu prislúcha náhrada za bezdôvodné obohatenie za užívanie všetkých vydražených pozemkov žalovanou k.ú. P. v celkovej výmere 1196 m².

6. Žalobca nepreukázal, aby konaním žalovanej mu bolo znemožnené zvyšnú časť pozemkov v druhu pozemkov ostatné plochy, trvalé trávnaté porasty a orná pôda, užívať, resp. aby sám prejavil vážny záujem tieto pozemky užívať.

7. Žalovaná poprela užívanie nehnuteľností patriacich žalobcovi s tým, že rodinný dom prenechala do užívania svojej sestre. Túto obranu žalovanej súd prvej inštancie neuznal dôvodnou. Za žalované obdobie od 05.06. 2015 do 05.06. 2017 bola vlastníčkou spornej nehnuteľnosti a hospodárskej budovy a je preto pasívne legitimovaná na vydanie bezdôvodného obohatenia. Nepreukázala právny titul na užívanie pozemkov pod stavbou.

8. Z predložených dôkazov nevyplýva, aby žalobca nebol vlastníkom pozemku, prípadne časti pozemku pod rodinným domom, ako to tvrdí žalovaná strana. Nebolo preukázané, aby právni predchodcovia žalovanej, jej rodičia, rodinný dom postavili z časti na cudzom pozemku, hoci na to nemali právo, a k tomuto pozemku si uplatňovala nárok iná osoba ako žalobca. Faktom zostáva, že k parcele XX, na ktorej sa nachádza rodinný dom súpisné číslo XXX, právny vzťah nie je evidovaný na liste vlastníctva. Parcela je evidovaná na katastrálnej mape ako zastavané plochy a nádvorie vo výmere 172 m², čo je zrejme aj z rozhodnutia správneho orgánu o vklade vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe darovacej zmluvy.

9. Zmena vlastníctva stavby a pozemkov v dražbe vedenej súdnym exekútorom nezaložila právny vzťah medzi stranami, ktorý by bolo možné riešiť podľa ust. § 135c Občianskeho zákonníka (zriadenie stavby na cudzom pozemku). Iba v prípade priznávania finančnej náhrady podľa daného ustanovenia by súd mohol vychádzať z judikatúry súdov, podľa ktorej finančná náhrada za vznik vecného bremena je náhradou jednorázovou (rozhodnutie NS SR 7Cdo 26/2014, nález ÚS č. IV 227/2012). Iba v takomto prípade by bola dôvodná námietka premičania vznesená žalovanou s počítaním plynutia všeobecnej trojročnej premičacej doby počnúc dňom 25.04. 2012 a jej uplynutím dňom 25.04. 2015. Kým pred dražbou bolo vlastnícke právo k pozemku pod stavbou a stavbe rozštiepené medzi príbuznými, po dražbe už medzi stranami. Súd vychádzajúc z predmetu konania nemôže narovnať vzťahy medzi stranami do budúcnosti. Súd rovnako neuznal dôvodnú námietku žalovanej, že ide o výkon práva žalobcu v rozpore s dobrými mravmi.

10. Vydraženie pozemkov žalobcom v exekučnom konaní bez možnosti dražby spoluvlastníckeho podielu k rodinnému domu z dôvodu úhrady sumy vo výške podielu doterajším spoluvlastníkom pred vykonaním dražby nie je možné pokladať za konanie výkonu práva v rozpore s dobrými mravmi. Za takéto konanie nie je možné považovať ani uplatnenie si peňažného plnenia za nemožnosť užívania pozemku pod stavbou.

11. Spätvzatie žaloby v časti príslušenstva - úroku z omeškania presahujúceho 5 % ročne odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 145 Civilného sporového poriadku (ďalej C.s.p.). Neprihliadnutie k prostriedku procesného útoku žalobcu a to návrhu na doplnenie dokazovania vykonaním ohliadky na mieste samom po začatí pojednávania odôvodnil súd prvej inštancie sudcovskou koncentráciou konania a poučením strán podľa § 153 ods.2 C.s.p. Žalobca mal podľa názoru súdu prvej inštancie dostatok času predložiť

daný dôkaz pred nariadeným termínom pojednávania. Preto súd prvej inštancie vychádzal zo zásady hospodárnosti konania, pričom rozhodnúť mohol s prihliadnutím k vykonaným dôkazom.

12. Výrok o úroku z omeškania odôvodni súd prvej inštancie ust. § 517 Občianskeho zákonníka, ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a § 563 Občianskeho zákonníka. Žalovaná bola povinná peňažnú pohľadávku podľa § 563 O.z. uhradiť dňa nasledujúceho po dni, kedy jej dňa 04.09. 2017 žaloba bola doručená. Dňom 06.09. 2017 sa žalovaná dostala do omeškania so zaplatením peňažnej pohľadávky. Výška uplatneného úroku zodpovedá zákonnej výške úroku pre občianskoprávne vzťahy.

13. Zároveň súd prvej inštancie konštatoval, že spolu s rozhodnutím vo veci samej zamietol návrh žalovanej na prerušenie konania, pretože nezistil žiadny dôvod pre takýto postup.

14. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 255 ods. 2 a § 262 C.s.p. Žalobca mal vzhľadom k uplatnenej a priznanej pohľadávke úspech v rozsahu 14 %, neúspech v rozsahu 86 %. Náhrada trov preto prislúcha žalovanej ako úspešnejšej strane v konaní v rozsahu 72 % odôvodnených trov konania. O vyčíslení trov súd rozhodne samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

15. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca a to proti výroku I. a II. rozsudku, ako aj proti výroku o trovách konania vo výroku IV. rozsudku. V prvom rade poukázal na tú skutočnosť, že písomne vyhotovený rozsudok má formálne vady, nakoľko na ňom je uvedené nesprávne číslo konania 12C/8/2017 namiesto 12C/29/2017. Zároveň bol rozsudok doručený do elektronickej schránky nesprávneho subjektu a až následne po telefonickom kontakte do elektronickej schránky právneho zástupcu žalobcu bol doručený dňa 19.07.2018. Žalobca má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a navyše nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365ods.1 písm.f/ a písm.e/ C.s.pl.). V bode 5.rozsudku súd prvej inštancie konštatuje, že žaloba je čiastočne dôvodná a výšku bezdôvodného obohatenia ustálil v bode 6.rozsudku z výmery parcely č. XX, evidovanej na katastrálnej mape, ktorá má zodpovedať zastavaným plochám a nádvoriám prináležiacim k rodinnému domu. Navyše súd prvej inštancie v bode 8.rozsudku konštatuje, že žalobca nepreukázal, aby konaním žalovanej mu bolo znemožnené užívať zvyšnú časť pozemkov. Žalobca zdôraznil tú skutočnosť, že rodinný dom súpisné č. XXX, postavený na parcele č. XX, ako aj ostatné pozemky: parcela č. XXX/X - ostatné plochy o výmere 75 m², parcela č. XXX/X - trvalé trávnaté porasty o výmere 444 m, ako aj parcela č. XXX/X - orná pôda o výmere 677 m², všetko zapísané na LV č. XXX pre obec a katastrálne územie P. sú ohradené plotom, tvoria spoločnú usadlosť s tým, že žalovaná, respektíve jej rodinní príslušníci užívali rodinný dom aj príslušné parcely. Súd prvej inštancie nevykonal dôkaz ohliadky na mieste samom s poukazom na sudcovskú koncentráciu konania a § 153 ods.2 C.s.p., z ktorej ohliadky by bol zrejmý skutočný rozsah užívania parciel žalovanou a z toho sa odvíjajúcou výškou bezdôvodného obohatenia. K bodu 6.rozsudku žalobca uviedol, že návrh na vykonanie dokazovania ohliadkou na mieste samom bol navrhnutý v danom štádiu konania z dôvodu, že dovtedy žalovaná neuznávala nárok žalobcu, až na pojednávaní dňa 07.06.2018 ako reakcia na procesnú obranu žalovanej sa ukázalo ako nevyhnutné vykonať tento dôkaz. Navyše rozsah užívania parciel žalovanou bolo možné zistiť až z priloženého znaleckého posudku č. 16/2015 znalca E.. Q. R., v ktorom okrem určenia výšky bezdôvodného obohatenia na strane 5 znalec v popise ohodnocovaných pozemkov konštatuje, že tieto sa nachádzajú v obytnej zóne, časť pozemkov je zastavaná rodinným domom, časť tvorí dvor a nezastavaná časť je záhrada pri rodinnom dome. Na základe nevykonania navrhovaného dôkazu ohliadkou na mieste samom a neúplným a nesprávnym vyhodnotením dôkazu - znaleckého posudku súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne nesprávne rozhodol. Ďalej žalobca poukázal na konanie žalovanej. Súd prvej inštancie vo výroku IV. rozsudku priznal nárok na náhradu konania v rozsahu 72 %. Žalovaná počas celého konania svojimi procesnými návrhmi bránila konaniu a rozhodnutiu vo veci. Svojimi návrhmi na prerušenie konania za účelom mimosúdnej dohody vedome spôsobovala prieťahy vo veci a to aj napriek tej skutočnosti, že bol to práve žalobca, ktorý opakovaně osobne, ako aj cestou svojho právneho zástupcu podával návrhy na vysporiadanie veci a bol jediným aktívnym účastníkom mimosúdnych jednaní. Za návrhmi žalovanej na prerušenie konania za účelom mimosúdnej dohody, ako aj prevedenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na sestru žalovanej je len snaha o užívanie uvedených nehnuteľností bez náhrady a nie snaha o reálne vysporiadanie veci. Je to práve konanie žalovanej, ktoré odporuje dobrým mravom a spôsobuje vznik bezdôvodného obohatenia na úkor žalobcu. Preto žalobca navrhol, aby odvolací súd v napadnutej časti zrušil rozsudok a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie vo veci.

16. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná. Podľa názoru žalovanej súd prvej inštancie správne vyhodnotil predložené dôkazy a dospel k správnym skutkovým zisteniam. Skutočná výmera evidovaná v katastri nehnuteľnosti Obce P. k.ú. P. pod rodinným domom č. súpisné XXX vznikla zameraním a vytvorením parcely registra C geometrickým plánom, ale k založeniu listu vlastníctva doposiaľ nedošlo. Skutočná výmera tak pod rodinným domom predstavuje 172 m², druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria v k.ú. P., pričom vlastník pozemku nie je vlastníkom stavby postavenej na tomto pozemku. K takémuto zisteniu skutkového stavu dospel aj prvoinštančný súd a z tohto jediného hodnoverného dôkazu, ktorý preukazuje faktický stav vypočítal aj výšku bezdôvodného obohatenia z titulu ušlého nájmu za obdobie 2 rokov. V konaní pri výsluchu žalovanej súd zistil, že žalovaná nikdy predmetný rodinný dom č. súpisné XXX neužívala s poukazom na zdravotné problémy, o ktorých mal možnosť sa súd pri výsluchu presvedčiť. Bezprostredne umožnila tento dom užívať svojej sestre s rodinou, nakoľko táto si v tomto období stavala rodinný dom na pozemku susediacom s pozemkom žalobcu. Žalovaná nikdy svojim konaním neznemožňovala žalobcovi užívať pozemky, ktoré vydražil, teda zvyšné pozemky - ostatné plochy, trvalé trávne porasty, ornú pôdu. Ona sama tieto pozemky nikdy neužívala. Do obce prichádzala raz v roku v novembri, dokonca ani nemala kľúč od rodinného domu súpisné č. XXX, ktorý sa nachádzal u jej sestry - pani A., ktorá dom užívala spolu s rodinou. Zo žiadnej písomnej výzvy žalobcu nevyplývalo, že by ju vyzval na užívanie vydražených pozemkov, lebo má vážny záujem ich užívať. Nikdy jej nepredložil ani návrh nájomnej zmluvy na vydražené pozemky. Pokiaľ súd nevykonal dôkaz ohľadky na mieste samom, uznal z predloženej katastrálnej mapy, že stav, ktorý vyhodnotil zodpovedá faktickému užívaniu, a preto takýto navrhnutý dôkaz nevykonal. Rozsah užívania pozemkov ako tvrdí žalobca nemožno vyvodit' len z predloženého znaleckého posudku, ktorý bol vypracovaný za účelom určenia výšky bezdôvodného obohatenia. Súd musí skúmať skutočný a faktický rozsah užívania, čo v tomto prípade vykonal. Pripojenými listinami v spise - korešpondenciou medzi právnyimi zástupcami žalovaná dostatočne preukázala, že od začiatku mala záujem užívanie pozemkov vyriešiť mimosúdnu cestou, ale z dôvodu na strane žalobcu - jeho neustáleho menenia jeho podnikateľských plánov na predmetných vydražených pozemkoch - výstavba aquaparku v Obci P., informácie z Obce P., nedošlo k mimosúdnej dohode. Nie je pravdou, že by žalovaná bránila konaniu a rozhodnutiu vo veci. Svojím konaním za účelom mimosúdnej dohody dávala priestor žalobcovi na uzavretie mimosúdnej dohody. Nikdy vedome nespôsobovala prietahy v konaní. Rovnako nie je pravdou, že jediným aktívnym účastníkom mimosúdnych jednaní bol právny zástupca žalobcu. Práve zástupkyňa žalovanej vycestovala najmenej dvakrát za právnyim zástupcom do Popradu. Právny zástupca nikdy sa vo svojej kancelárii nenachádzal napriek telefonickému potvrdeniu. Dokonca telefonicky dohodnutý kontakt medzi právnyimi zástupcami, ktorý sa mal uskutočniť na H. X. na želanie právneho zástupcu žalobcu sa neuskutočnil. Dôvody žalovanej neboli nikdy oznámené. Žalovaná tým, že previedla vlastníctvo rodinného domu súpisné č. XX v Obci P. k.ú. P. v roku 2018 na svoju sestru len uviedla do reálneho a faktického stavu užívanie nehnuteľnosti, ktorú ona nikdy neužívala. Nie je pravdou tvrdenie žalobcu, že by to z jej strany mala byť snaha o užívanie nehnuteľnosti bez náhrady. Tomu, že jej konanie neodporuje dobrým mravom svedčí aj nepodanie opravného prostriedku voči rozhodnutiu prvoinštančného súdu, ktorý ju zaviazal k zaplateniu sumy 737,53 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 06.09.2017 do zaplatenia. Preto žalovaná navrhla rozsudok potvrdiť v napadnutej časti a rozhodnúť o trovách odvolacieho konania.

17. Vyjadrenie k odvolaniu bolo zaslané právnyim zástupcovi žalobcu. Ďalšie vyjadrenie do spisu predložené nebolo.

18. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku IV. o trovách konania (aj keď žalobca uvádza, že napáda aj výrok I., ale z obsahu odvolania uvedené nevyplýva, pričom týmto výrokom bolo žalobe vyhovené) v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 C.s.p. a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 30.10.2019 a zistil, že odvolanie žalobcu v napadnutej časti nie je dôvodné.

19. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal

suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

20. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s v kontexte s namietanými nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením veci, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (pozri napr. Ústavný súd SR, sp. zn. II.ÚS 78/05).

21. Žalobca tvrdí, že na základe vykonaných dôkazov súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Zároveň, že nevykonal dôkaz, ktorý navrhol a to ohľadku na mieste samom. Tu odvolací súd uvádza, že vykonané dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku. Voľné hodnotenie dôkazov súdom, prirodzene neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. Po „individuálnej selekcii“ následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

22. Žalobca ďalej tvrdí, že rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

23. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v prejednávanej spore správne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávaný spor aj správne právne posúdil. Ako už bolo vyššie spomenuté, z odôvodnenia tu napadnutého rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej. Naproti tomu v priebehu odvolacieho konania žalobca nepredostrel relevantný argument majúci súvis s prejednávanou vecou, ktorý by bol takej povahy, že by mohol priniesť pre neho priaznivejšie rozhodnutie.

24. Možno teda naproti námietkam odvolateľa uzavrieť, že aj podľa právneho názoru odvolacieho súdu dal súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí zrozumiteľnú a presvedčivú odpoveď na podstatné argumenty strán sporu, pričom tak urobil v snahe garantovať stranám sporu ich právo na spravodlivé súdne konanie. Skutočnosť, že v tomto rozhodnutí neboli naplnené očakávania žalobcu, teda súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s jeho právnym názorom ešte neznamená, že došlo k porušeniu jeho základného práva na spravodlivé súdne konanie. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu totiž postupoval v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a majúci na pamäti základné právo strán sporu na súdnu ochranu, túto stranám sporu poskytol v požadovanej kvalite.

25. Odvolací súd osvojujúci si závery súdu prvej inštancie na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími námietkami žalovaného doplnia nižšie uvedené.

26. Odvolací súd súhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie, že mal za preukázané, že žaloba je čiastočne dôvodná. V konaní nebolo sporné, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX k.ú. P. a pri nadobudnutí vlastníctva mal vedomosť o tom, že pozemok je čiastočne zastavaný rodinným domom a hospodárskou budovou vo vlastníctve žalovanej. Skutočne je každý vlastník v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním. Ani odvolací súd nespochybňuje vlastnícke právo žalobcu a ani možné nároky vyplývajúce zo skutočnosti, že predmet svojho vlastníctva nemôže užívať. Žalovaná skutočne ku dňu podania žaloby dňa 05.06.2017 bola výlučnou vlastníčkou rodinného domu a hospodárskej budovy za rodinným domom. Rodinný dom bez pozemku je vedený na LV č. XXX k.ú. P., ako je to

zrejme z uznesenia súdu o schválení nadobudnutia vlastníckeho práva zo dňa 25.04.2012. Žalovaná ako vlastníčka bola oprávnená v medziach zákona predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním. Dom umožnila bezodplatne užívať svojej sestre s rodinou. Mala vedomosť o tom, že pri nadobudnutí spoluvlastníckeho práva k nehnuteľnosti zostane nevysporiadaná otázka vlastníctva pozemku, ktorý sa stal predmetom dražby. Žalovaná preto užívala časť pozemku patriaceho žalobcovi bez právneho dôvodu. I odvolací súd má za to, že je spravodlivé a správne, keď súd prvej inštancie výšku bezdôvodného obohatenia ustálil z výmery parcely parcelné č. XX, evidovanej na katastrálnej mape, ktorá má zodpovedať zastavaným plochám a nádvoriám prináležiacim k rodinnému domu. Skutočne sa jedná o jediný hodnoverný dôkaz preukazujúci faktický stav. Výmera 172 m² zodpovedá výške bezdôvodného obohatenia z titulu ušlého nájmu za obdobie dvoch rokov, teda 172 x 2,144 x 2, t.j. 737,53 Eur. Odvolací súd preto súhlasí s názorom súdu prvej inštancie vyslovenom v odôvodnení rozsudku, že bolo namieste v prevyšujúcej časti žalobe nevyhovieť. Žalobcovi sa skutočne nepodarilo preukázať, aby konaním žalovanej mu bolo znemožnené zvyšnú časť pozemkov v druhu pozemkov ostatné plochy, trvalé porasty a orná pôda užívať, resp., aby sám prejavil vážny záujem tieto pozemky užívať. Žalovaná skutočne poprela užívanie nehnuteľnosti patriacich žalobcovi s tým, že rodinný dom prenechala do užívania svojej sestre. Súd prvej inštancie túto obranu žalovanej neuznal čo sa týka užívania pozemkov pod stavbou. Odvolací súd sa stotožňuje aj s tým, že zmena vlastníctva stavby a pozemkov v dražbe vedenej súdnym exekútorom nezaložila právny vzťah medzi stranami, ktoré by bolo možné riešiť podľa ust. § 135c Občianskeho zákonníka. Nebola uznaná ani námietka žalovanej, že výkon práva žalobcom je v rozpore s dobrými mravmi. Za takéto konanie skutočne nie je možné považovať ani uplatnenie si peňažného plnenia za nemožnosť užívania pozemkov pod stavbou.

27. K námietke žalobcu, že súd nevykonal doplnenie dokazovania vykonaním ohliadky na mieste samom po začatí pojednávania odvolací súd uvádza, že toto nevykonanie ohliadky riadne súd prvej inštancie odôvodnil. Uviedol, že žalobca mal dostatok času predložiť daný dôkaz pred nariadením termínu pojednávania. Bolo namieste vychádzať zo zásady hospodárnosti konania, pričom súd prvej inštancie skutočne mohol s prihliadnutím k vykonaným dôkazom vo veci rozhodnúť. Chybu v označení rozsudku odvolací súd nezistil. Rozsudok bol po námietke aj riadne doručený. Preto sa ďalšími otázkami, aké namietal žalobca v odvolaní, odvolací súd ďalej nezaoberal.

28. Preto odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti ako vecne správny potvrdil. Správny je i výrok čo do trov konania. Preto aj tento bol odvolacím súdom potvrdený v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 C.s.p.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Úspešnej žalovanej bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči neúspešnému žalobcovi s tým, že o výške nároku rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.